

جهان اسطوره‌ها

اسطوره‌های بین‌النهرینی، ایرانی، چینی، آزتکی و مایاگی، اینکا

هنریتا مک‌کال، وستا سرخوش کرتیس، آن بیرل، کارل توب، گری اورتون

با مقدمه‌ی فیلیپه فرناندز - آزمستو

ترجمه‌ی عباس مخبر

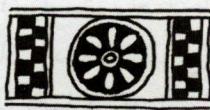
نشر مرکز

یادداشت ناشر

جلد دوم جهان اسطوره‌ها، شامل اسطوره‌های بین‌النهرینی، بلاروسی، چینی، آزتکی و مایا، و ایمپاریوں به بروزگران تقدیم می‌شود. در مورد این مجموعه توضیح پژوهانی تکات سی‌هزاره تجوادل برداشته شده است. این مجموعه قبلاً تحت عنوان اسطوره‌های ملل در دو جلد مجزا به تاریخ انتشار بافته و دو جلد دیگر آن را در هست انتشار است. ناشران اصلی، بعضی چاکره‌گاه‌آسیان تکراس و موزه بریتانیا همچنان انتشار آثار دیگری از این مجموعه را در دستور کار خود دارند.

ناشران پیشگذشت هر یک جلد از این **فهرست اسطوره‌ها** متشتمل بر مجموعه انتشارها و مقالات مرتبط با آن را عوام و جهان معرفی کنند. تاکنون دو

یادداشت ناشر
درباره نویسنده‌گان
مقدمه فیلیپ فرناندز - آرمستو
اسطوره‌های بین‌النهرینی هنریتا مک‌کال ۱
اسطوره‌های ایرانی و ستا سرخوش کرتیس ۱۰۹
اسطوره‌های چینی آن بیرل ۲۱۵
اسطوره‌های آزتکی و مایا، کارل توب ۳۱۹
اسطوره‌های اینکا گری اورتون ۴۲۵
فهرست توصیفی اسامی اسطوره‌ای ۵۱۹
نمايه ۵۴۴

کشف و رمزگشایی

در نیمة اوّل قرن هفدهم یک اشرافزاده ایتالیایی آداب دان و تحصیل کرده به نام پیترو دلاواله، رهسپار سفری خارق العاده به شرق شد. وی سفر خود را از نیز آغاز کرد و به قسطنطینیه و اسکندریه رفت، از طریق صحرای سینا به اهرام بازگشت، فلسطین را با کاروان طی کرد، و به دمشق، حلب و بغداد رفت. در آنجا با یک زیباروی مسیحی نسطوری ازدواج کرد، و یک سال بعد، همراه با عروس خود بار دیگر عازم سفر شد. آنها به اصفهان و سپس تخت جمشید، پایتخت هخامنشیان در ایران (۵۵۹ تا ۳۳۱ قم) رفتند. دلاواله یکی از نخستین سیاحانی بود که شکوه و عظمت این بنا را توصیف کرد. وی همچنین شماری از خطوط کنده شده بر دروازه‌های این قصر را که به سه روایت مختلف و با یک خط عجیب گوهای شکل نوشته شده بود نسخه‌برداری کرد.

وی دوازده سال بعد به زادگاه خود رم بازگشت، و در راه بازگشت از هند نیز دیدار کرد. همسرش حدود ده سال قبل فوت کرده بود، و پیکر مومنیابی شده‌اش او را همواره همراهی می‌کرد. همچنین نسخه‌هایی از کتبیه‌های تخت جمشید را نیز به همراه داشت. این نخستین برخورد غرب با این خط مرموز و عجیب غریب بود.

در سال ۱۷۰۰ توماس هاید، استاد کرسی زبان عبری در آکسفورد، در مقاله‌ای تحت عنوان «علائم هرمی یا میخی»^۱ به بحث درباره یافته‌های دلاواله پرداخت، و این خط گوهای شکل به خط میخی معروف شد. اما کشف رمز این خط در سال‌های بعدی صورت گرفت.

گئورگ فریدریش گروتفند آلمانی دریافت که سه روایت دلاواله از کتبیه تخت جمشید، سه زبان مختلف را به نمایش می‌گذارد: فارسی باستان، ایلامی و بابلی که

1. Dactuli Pyramidales seu Cuneiformes